

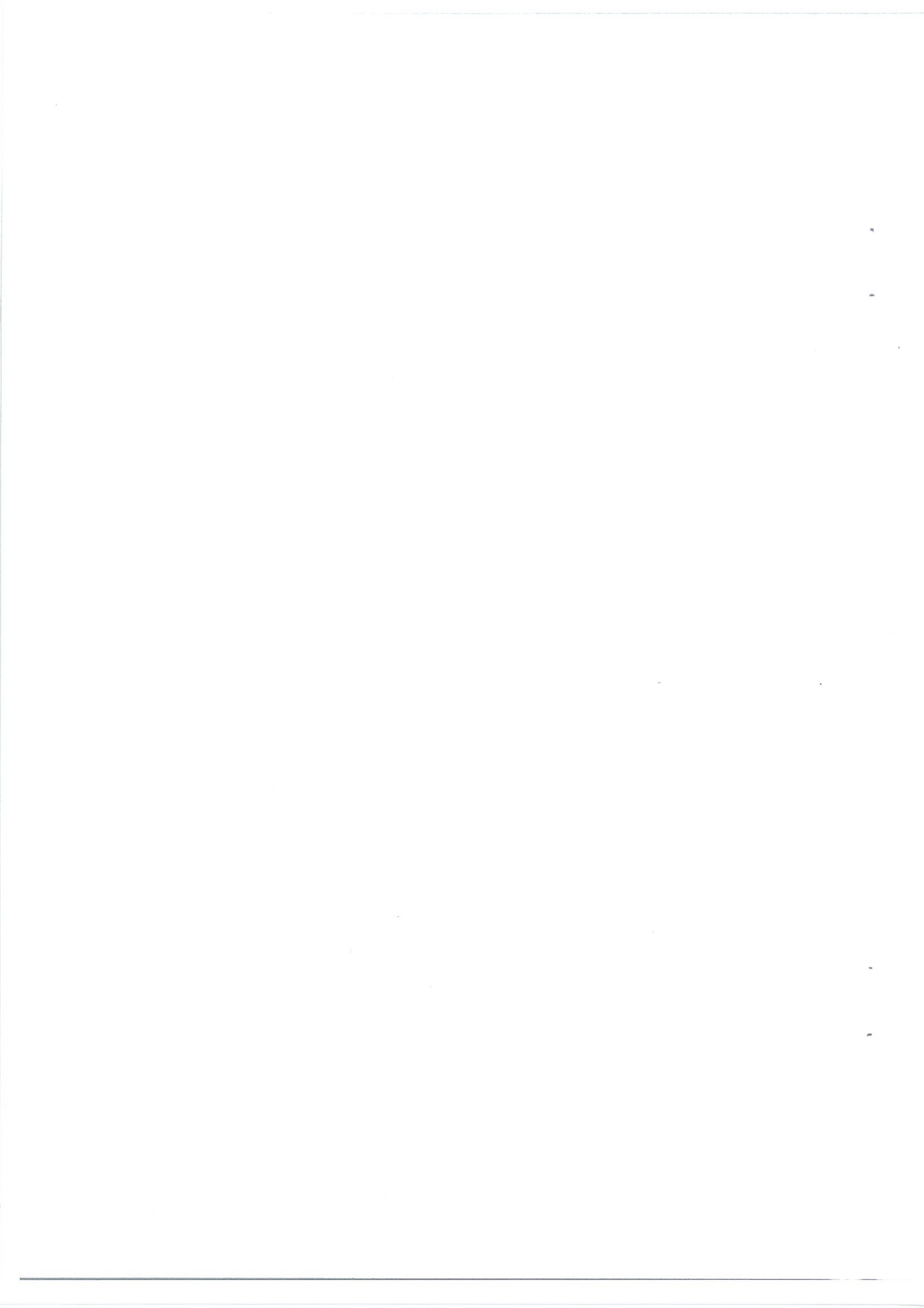
DR. M.R. de Haan

**DE BETEKENIS
VAN HET BLOED**

RECEIVED
MAY 19 1964

INHOUD:

Hoofdstuk 1	5
De samenstelling van het bloed - Het bloed van Christus - Allen één door het bloed - Allen verbonden door het bloed - Zonde en dood - De maagdelijke geboorte - De lijn van het bloed - Door het gehele boek heen.	
Hoofdstuk 2	17
Geheimzinnige opbouw - De rode cellen - Christus onze voorziening - De witte bloedlichaampjes - Overwinning door het bloed - Immuun voor de zonde.	
Hoofdstuk 3	28
De ark van het verbond - De mannen van Beth Shemes - Gods volmaakte Lam - Alleen door het bloed.	
Hoofdstuk 4	41
De maagdelijke geboorte - Jezus was zonde-loos - De oorsprong van het bloed - Geen bloed van de moeder - Wat de wetenschap zegt - Gods wondervolle voorziening - Goddelijk bloed - Onschuldig bloed - Onverderfelijk bloed.	
Hoofdstuk 5	50
Bloed is heilig - Bloed is geheiligd - Wij zijn onder de genade - Waarom nu geen bloed? Het kostbare bloed - Bloedtransfusie - Bloedbanken - Gods bloedbank.	

Hoofdstuk 1

"Ook zult gij in al uw woonplaatsen in het geheel geen bloed eten, van gevogelte noch van vee. Alwie enig bloed eet, die zal uit zijn volksgenoten uitgeroeid worden."

(Leviticus 7:26,27)

De Bijbel is een boek, waarin veel over bloed wordt gesproken. Als men ons beschuldigt, dat wij een evangelie prediken waarin het bloed zo'n grote betekenis heeft, dan constateren wij met blijdschap dat wij Gods opdracht vervullen. Het bloed is het enige, dat leven geeft aan onze prediking en kracht aan het Woord van God. Bloed is de levend makende kracht van het evangelie. De Bijbel is een "levend" boek, ja, het enige levende boek in de wereld. Alleen de Bijbel kan leven meedelen aan hen, die met hun hart willen geloven wat de Bijbel ons leert. In de Hebreënbrief lezen wij deze woorden:

"Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard."

(Hebr. 4:12)

De betekenis van het woord "levend", zoals dat in deze tekst voorkomt, is "leven-gevend". De Bijbel is het Woord van God. Het is een levend woord, dat zich volkomen onderscheidt van alle andere boeken. Hiervoor is slechts één reden: het gaat in de hele Bijbel om het bloed. Van Genesis tot Openbaring zien we een stroom van

bloed, waardoor aan dit boek het eigenlijke leven van God getoond wordt. Als men uit de Bijbel het bloed zou wegnemen, dan zou het gelijk zijn aan elk ander boek en zou het ook geen waarde meer hebben. De Bijbel leert heel duidelijk dat het leven in het bloed is. Vóór wij verder nadenken over de betekenis van het bloed moeten wij eerst stilstaan bij een fundamentele waarheid, welke ons in het boek Leviticus meegedeeld wordt.

"Want de ziel van het vlees is in het bloed en Ik heb het u op het altaar gegeven om verzoening over uw zielen te doen, want het bloed bewerkt verzoening door middel van de ziel."

"want, wat de ziel van alle vlees betreft - het bloed is zijn ziel."

(Lev. 17:11,14)

Het woord dat hier door "ziel" vertaald wordt, heeft ook de betekenis van "leven". De ziel is het leven en de ziel is in het bloed. U kunt ook zeggen: het leven is in het bloed. God zegt van het leven, dat het in het bloed van het vlees is, zodat er geen leven kan bestaan zonder het bloed. Hoewel dit waar is voor alle vlees, zijn wij hoofdzakelijk geïnteresseerd in het bloed van de mens en in het bijzonder in het bloed van Jezus Christus, omdat in Zijn bloed niet alleen leven is in de lichamelijke zin van het woord, maar veeleer eeuwig leven.

De samenstelling van het bloed

In het menselijk lichaam zijn verschillende weefsels. We hebben spieren, zenuwen, vet, klieren, beenderen, bindweefsels, enz. Al deze onderdelen hebben één ding gemeen: zij bestaan uit vaste, microscopisch kleine organismen en hebben een bepaalde en begrensde functie. Anders dan de vaste weefsels is het bloed. Het is vloeibaar en verplaatsbaar. Het is in beweging. Het is niet beperkt in zijn werkzaamheid tot slechts één deel van het lichaam, maar het stroomt door het gehele lichaam en komt daarbij in aanraking met elke vaste cel, om die te voeden en tegelijk onnodige producten en afvalstoffen van de cellen af te voeren. We noemen dit "stofwisseling". In een normaal menselijk lichaam bevindt zich ongeveer $6\frac{1}{2}$ liter van deze vloeistof. Het hart pompt het bloed in drieëntwintig seconden door de aderen, zodat iedere cel in het lichaam voortdurend gevoed en gereinigd wordt en te zelfder tijd in voortdurende verbinding staat met iedere andere cel in het lichaam. Het bloed is het meest mysterieuze van ons lichaam. Het is samengesteld uit een groot aantal elementen en vreemde, chemische lichaampjes. Ze hebben allemaal te maken met het mysterie van het leven, want "het leven is in het bloed". Eens komt het moment, dat het bloed niet meer de cellen en delen van het lichaam bereikt. Dan sterven de cellen. De mens sterft, zodra het bloed niet meer circuleert. Het leven is in het bloed.

Het bloed van Christus

Wat tot nu toe geschreven is klopt allemaal met betrekking tot het menselijk lichaam. Het wijst tevens naar een grotere en diepere geestelijke waarheid. De Gemeente van Jezus Christus wordt "Zijn lichaam" genoemd en

"wij zijn de leden van dat lichaam en onderling van elkander."

(1 Cor. 12:(12), 27)

Van dit lichaam is Jezus Christus het hoofd en de gelovigen zijn allen de leden. Deze leden zijn onderling verbonden door het bloed van Christus. Het leven van elk lid is afhankelijk van Zijn bloed. Dit betekent ook, dat wij in ons leven, onze voeding, reiniging en groei afhankelijk zijn van het bloed van het Lam Gods, de Here Jezus, want "het leven is in het bloed!" Iedere wedergeboren gelovige is een lid van dat lichaam en leeft samen met de andere gelovigen in een bijzondere relatie, waarin ze zich met elkaar verbonden weten als broeders en zusters door het bloed van de Here Jezus. Deze leden van het lichaam van Christus kunnen van elkaar vandaan wonen, zoals in ons lichaam de hand en de voet niet vlak bij elkaar liggen. Zij kunnen verschillen in kleur, zoals de blanke leden - de tanden - en de zwarte leden - het haar en de ogen. Zij kunnen een verschillende functie hebben zoals zenuwen en huid, en verschillen in structuur, zoals vet en spieren, maar het zijn allemaal leden van één lichaam en ze zijn verbonden door één band: het bloed, dat ieder lid

overal bereikt. Precies zo is het met het lichaam van Christus, de ware Gemeente. Zij kunnen verschillen in kleur; ze kunnen blank, geel of zwart zijn. Zij kunnen verschillende functies hebben - afhankelijk van hun gaven en talenten. Zij kunnen ver van elkaar vandaan wonen. Zij kunnen tot verschillende kerken en kringen behoren. Doch als zij wederomgeboren zijn, als zij hun vertrouwen gesteld hebben op het volbrachte werk van de Here Jezus Christus, dan behoren zij allen tot dat ene lichaam van Christus. Dan is de Here Jezus hun hoofd en zijn zij allen broeders en zusters van elkaar. Het bloed van hun Heiland heeft hen met elkaar verbonden. Zij zijn leden van één familie. Ze behoren tot dat ene lichaam, of ze nu Joden of heidenen zijn, blanken of zwarten, katholieken of protestanten, koningen of burgers. Ze zijn allen één door het bloed van de Here Jezus Christus.

Allen één door het bloed

God is niet gebonden aan onze menselijke verdeelingen in kerken en kringen. God stelt ook geen belang in sommige leerstukken, die door mensen zelf bedacht zijn, waarin het gaat om zelfrechtvaardiging welke leidt tot haarkloverijen, menselijke inzettingen en organisaties. God wil dat wij de EENHEID van het lichaam van Christus zullen erkennen. Het is niet onze opdracht om steeds maar weer nieuwe kerkgenootschappen te stichten. Wij moeten de waarheid prediken, dat de mens wederomgeboren moet worden, en dat hij verloren is als hij niet gereinigd is door het

kostbare bloed van Christus - ongeacht van welke kerk hij ook lid moge zijn. Waar zijn de mannen en vrouwen, die meer geïnteresseerd zijn in het winnen van leden voor het lichaam van Christus, dan voor hun eigen kerk? Dit zijn mensen die nog iets weten van het feit, dat wij allen één in Christus moeten zijn, door de samenbindende en reinigende werking van Zijn bloed. Deze eenheid kan niet door mensen zelf bereikt worden en heeft niet ten doel alle gelovigen in één kerkgenootschap samen te brengen. Het doel is, dat zij allen hetzelfde verlangen hebben, nl. Hem, ons Hoofd, de Here Jezus te verheerlijken, en elkaar lief te hebben. Sommige mensen zijn zo druk bezig met het verdedigen van hun geliefde dogma's en het uitdragen van hun sectarische inzichten om hierdoor mensen voor hun eigen kerk of kring te winnen, dat ze er niet aan toe komen ooit één mens voor Christus te winnen.

Allen verbonden door het bloed

Alle mensen zijn onderling verbonden door hun relatie met Adam. Dat betekent, dat zij de zonde en de gevolgen van de zonde in zich hebben; ook in hun bloed. Alle mensen hebben Adam als gemeenschappelijke stamvader. Het is Adam's bloed dat door de aderen van ieder mens stroomt of hij nu blank of zwart is, Jood of heiden, eenvoudig of geleerd. Dit bloed draagt, vanwege Adam's zonde, de straf van de dood in zich. Daarom moet ieder mens eens sterven. Het leven is in het bloed. Als dus de mens moet sterven is dit, omdat de dood in zijn bloed zit. Wat

de vrucht van de kennis van goed en kwaad ook geweest is, wij weten in ieder geval, dat het eten van de verboden vrucht "bloedvergiftiging" tot gevolg had, hetgeen eindigde met de dood. God had gezegd:

".... ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven."

(Gen. 2:17)

Zo sterk was dit "vergif", dat 6000 jaar later allen, die door hun natuurlijke geboorte verbonden zijn met Adam, nog altijd sterven aan dat vergif, dat door de zonde ontstond en door het bloed wordt overgebracht. Een terugblik op de schepping van Adam zal deze waarheid duidelijk maken. De Bijbel vertelt ons, dat God de mens formeerde uit het stof der aarde. Tot op dat ogenblik was Adam een levenloze klomp klei. Hij was niet meer dan stof en gemodelleerd in de vorm van een mens. Hij was zonder leven, alleen maar gemaakt als een pop. Dan vertelt de Bijbel ons het volgende:

"De Here God blies de levensadem in zijn neus; also werd de mens tot een levend wezen."

(Gen. 2:7)

De adem van God deed iets aan de mens, waardoor hij levend werd. Het moet niet alleen te maken hebben gehad met de geest, maar juist ook met het bloed. Adam werd nl. een levende ziel, zoals "levend wezen" letterlijk vertaald moet worden en zoals ook de Staten Vertaling ons

zegt. God blies Adam de levensadem in de neus en Adam werd tot een levende ziel. En wij zagen reeds in Leviticus 17, dat het leven in het bloed is. Toen dus het leven aan de mens werd gegeven, was dat door de adem van God. Hij gaf aan die klomp klei, die de vorm van een mens had, het leven in het bloed. Adams lichaam was uit de aarde. Het leven in zijn bloed was een afzonderlijke gave van God, want God is leven en de oorsprong van alle leven.

Zonde en dood

Toen de mens zondigde en at van de boom, die kennis geeft van goed en kwaad, stierf hij, geestelijk - en later ook lichamelijk. Omdat het leven in het bloed is moet er met dat bloed iets gebeurd zijn op de dag dat Adam van de door God verboden vrucht at. Want God had gezegd, dat op de dag dat hij daarvan zou eten, hij voorzeker zou sterven. (Gen. 2:17). Lichamelijk stierf Adam echter pas vele jaren later. Hoe deed de dood dan toch op diezelfde dag zijn intrede bij Adam? Wij zagen reeds dat het leven in het bloed is. Toen Adam zondigde, deed de dood zijn intrede in zijn bloed. De dood deed niet eerst zijn intrede in Adams vlees, maar in zijn bloed. Als de apostel Paulus later spreekt over de tegenstelling "vlees - geest", bedoelt hij niet in de eerste plaats het vlees van ons lichaam, maar de levenswandel van de mens die nog in het vlees leeft, de zondaar. De zonde tastte het bloed van de mens aan, niet direct zijn lichaam dat door het bloed gevoed wordt. Terwijl ons vlees zondig is, is het dat in ze-

kere zin geworden door het bloed. Het vlees kan men slechts "zondig" vlees noemen, omdat het wordt gevoed en onderhouden door zondig bloed. De zonde wordt overgebracht door het bloed en omdat God uit één bloed alle volken heeft gemaakt, is de zonde overgebracht aan heel Adams nageslacht. Omdat die ene zondigde, hebben allen gezondigd.

De maagdelijke geboorte

Het feit, dat de zonde in diepste zin zit in het bloed, maakte de maagdelijke geboorte van Christus noodzakelijk, omdat Hij een nakomeling van Adam en tevens zondeloos moest zijn. Omdat de Here Jezus zonder zonde moest zijn, kon Hij deel hebben aan Adams vlees, dat niet erfelijk zondig is, maar kon Hij niet deel hebben aan Adams bloed, dat volledig doortrokken was met zonde.

Daarom werd Jezus "geboren uit een vrouw", (en niet uit een man) zoals alle andere mensen. Hij was een volmaakt mens, omdat Hij niets van Adams bloed in Zijn aderen had. Hij deelde niet in Adams zonde. Wij willen over het onderwerp van de maagdelijke geboorte later meer zeggen. Nu reeds wijzen wij u op het feit, dat de zonde in het bloed is en dat het daarom in de Bijbel gaat om verlossing door het bloed. (Lev. 17:11)

De lijn van het bloed

Ik neem aan, dat wat wij tot nu toe behandeld hebben, U duidelijk zal maken, waarom het bloed in de Bijbel zo'n voorname plaats inneemt. Om-

dat de zonde in het bloed zit, kan de zonde alleen verzoend worden door middel van zondeloos bloed, dat vergoten wordt door iemand die absoluut geen deel heeft aan Adams zonde en bloed, maar wel tot de mensen behoort: de Here Jezus. In de hele Bijbel kunnen wij het spoor van deze "bloedlijn" volgen.

De eerste keer, dat het in de Schrift voorkomt, is in Genesis 4:10, waar staat

"het bloed van Abel roept tot Mij van de aardebodem."

In het voorafgaande hoofdstuk gaat het ook reeds over het bloed, ook al wordt het niet met name genoemd. U weet, hoe Adam en Eva na hun zonde geprobeerd hadden zich klederen van vijgebladeren te maken om hun naaktheid te bedekken. Dit is tekenend voor de mens. In plaats van zich te realiseren dat zonde geen bedekking maar verzoening nodig heeft, heeft de mens steeds weer getracht zich door het werk van zijn eigen handen te redden, door klederen te maken van eigen fabrikaat. Zo weeft hij klederen van ondeugdelijk materiaal, van "vijgebladeren". Hij maakt zich klederen van moraal, cultuur, goede werken, leven onder de wet, religie, een sociaal evangelie enzovoorts, en herhaalt daarmee de fout van zijn voorouders, toen zij door het werk van hun eigen handen probeerden zich te redden. Zij faalden en sindsdien hebben allen gefaald en zullen allen steeds weer falen. Dan komt God tot hen. We lezen dan deze woorden

"En de Here God maakte voor de mens (Adam

du) en voor zijn vrouw klederen van vellen en bekleedde hen daarmee."

(Gen. 3:21)

Hier wordt voor de eerste maal in de Bijbel over een offer gesproken. Hier wordt ons de betekenis van het bloed reeds getoond. Deze daad van God maakte de volmaakte weg tot redding en verlossing duidelijk. Wij moeten hierbij letten op drie dingen.

Ten eerste: Adams zonde riep om Gods interventie. Het moest Gods werk zijn en niet dat van de mens. God maakte kleren van dierenvellen en Hij bekleedde de mens daarmee. Dit toont ons, dat de redding het werk van God alleen moet zijn. Ten tweede: redding kon er alleen komen door de dood van een onschuldige plaatsvervanger. Omdat deze kleren gemaakt waren van huiden moest er eerst een dier sterven, opdat er van zijn huid een kleed gemaakt kon worden. Dit maakt ons duidelijk, dat een onschuldig dier, (waarschijnlijk een lam), sterven moest, opdat Adam gered kon worden.

Ten derde: het moest gebeuren door het vergieten van bloed, want het dier moest gedood worden om de huid te krijgen. Dit toont ons de noodzaak van de bloedvergieting bij het offer. Zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving. (Hebr. 9:22). Alleen bloed is een verzoeining voor de ziel. (Lev. 17:11) "Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde." (1 Joh. 1:7)

Door het gehele boek heen

Wat wij zagen bij het eerste offer, vinden wij bij alle offers in de gehele Bijbel weer terug. In Genesis 4 lezen wij, dat Kain en Abel elk een offer brachten. Eén offer werd aangenomen, het andere verworpen; Kain offerde zonder bloed terwijl Abel een bloedoffer bracht. In Genesis 9 vergoot Noach het bloed van de reine dieren uit de ark en God sloot het genadeverbond met hem. In Genesis 22 offerde Abraham een ram, dat verward zat in de struiken, in de plaats van Isaäk en het bloed van de plaatsvervanger spaarde Abrahams zoon, zoals het bloed van de Here Jezus de zondaar redt. In Exodus lezen wij over het paaslam. In Leviticus lezen wij over offers in de tabernakel waarbij stromen bloed vloeiden. Zo ook in de volgende boeken van de Bijbel, totdat we komen bij het eigenlijke doel van al deze beelden en we op Golgotha Gods volmaakte Lam zien, waarvan alle andere offers een schaduw waren en een heenwijzing. Wij zien Hem, Die voldeed aan de drie voorwaarden van de Vader:

1. Hij was Gods eigen gave.
2. Hij stierf in de plaats van anderen.
3. Het was door het vergieten van Zijn eigen bloed.

Denk er goed aan: "Het is het bloed, dat een volkomen verzoening bewerkt voor de ziel." Zonder het storten van bloed geen vergeving. Hebt U die verzoening in uw leven al ervaren?

Hoofdstuk 2

"Want als reeds het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden, hoeveel te meer zal het bloed van Christus Die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?"

(Hebr. 9:13 en 14)

Het gehele plan der verlossing berust op de kracht van het bloed van de Here Jezus Christus. In het vorige hoofdstuk hebben we uiteen gezet, dat van ons lichaam alleen het bloed niet beperkt is in zijn beweging. Bijna alle andere delen van het lichaam zijn vast aan een plaats gebonden, zoals spieren, beenderen, zenuwen, vet en de huid. Zij blijven waar ze zijn. Het bloed is de enige stof, die niet aan één plaats is gebonden, maar zich beweegt door het lichaam en iedere cel bereikt. Er zijn andere vloeistoffen in het lichaam, zoals speeksel, maagzuur, tranen en gal. Deze sappen zijn echter geen op zichzelf staande produkten, maar afscheidingen van andere organen. Alleen het bloed is de vloeistof, die elke cel in het lichaam kan bereiken en alle leden met het hoofd en de afzonderlijke delen van het lichaam verenigt.

Geheimzinnige opbouw

Sinds de ontdekking van de microscoop en de ontwikkeling van de scheikunde heeft men heel wat over het bloed geleerd. Hoewel veel nog een mysterie is, kennen wij wel de stoffelijke opbouw van het bloed. Het normale menselijke lichaam met zijn zeseneenhalve liter bloed is geheel afhankelijk van de circulatie van deze vloeistof, want het leven van het vlees is in het bloed. Eenvoudig gezegd bestaat het bloed uit een vloeibare stof, die we plasma noemen. Het is een kleurloze vloeistof die de verschillende cellulaire elementen meevoert en waarin een oplossing van een groot aantal chemische samenstellingen wordt gevonden. Het vaste deel van het bloed bestaat hoofdzakelijk uit drie soorten cellen. Men noemt deze bloedplaatjes, dunne doorzichtige cellen, waarvan de functie nog geheel onbekend is. Verder zijn er de rode cellen, waarvan er zich ongeveer vijf miljoen in een kubieke millimeter bevinden. Dit zijn de cellen, die de brandstof, in de vorm van zuurstofverbindingen, naar de weefsels vervoeren en het bloed zijn rode kleur geven. Vervolgens zijn er de witte bloedlichaampjes, waarvan er verschillende soorten zijn. Ze hebben in het bijzonder te maken met de verdediging van het lichaam bij het bestrijden van infecties. Er zijn ook andere elementen in het bloed, die zorgen voor stolling van het bloed als een bloedvat wordt beschadigd en er zijn de antistoffen, die ziekte proberen te voorkomen. Ook zijn er verschillende zouten en stoffen, die van minder belang zijn.

De rode cellen

Er is veel bekend over de rode - en de witte cellen, omdat ze gemakkelijker bestudeerd kunnen worden. De rode cellen zijn zeer kleine, ovaalvormige cellen met hun geheimzinnige hemoglobine, een ijzersamenstelling, die bijzonder geschikt is om zich met zuurstof te verbinden. Dit laatste is de brandstof voor het lichaam. Deze rode cellen komen, als ze door de longen reizen, in aanraking met de zuurstof uit de lucht die we inademen. Ze verenigen zich er losjes mee en vormen ozy-hemoglobine en brengen het in die vorm naar alle cellen. Daar stoten ze hun last van zo vitale zuurstof af voor de verbranding en warmte. Dan neemt het bloed de schadelijke afvalstoffen op, dat is de koolmonoxide (koolzuurgas) en de stofwisselingsprodukten, die we het afval mogen noemen. Dit afval laten ze los in de nieren, de huid, de ingewanden en de longen, waarop ze zich opnieuw vullen met een lading kostbare zuurstof. Dan gaan ze de hele reis door het lichaam opnieuw maken, waarvoor ze drieëntwintig seconden nodig hebben. Het voedsel wordt door het bloed naar de weefsels gebracht en op dezelfde wijze wordt het afval afgegeven. En dit gaat altijd maar zo door. Zo volkomen heeft de grote Schepper ons gemaakt. Stelt u zich eens voor, dat in onze tijd onverpakt voedsel vervoerd werd met dezelfde auto als waarin eerder afval vervoerd werd. Zo werkt het bloed en het verontreinigt zichzelf niet, iets waarover onze gezondheidsdienst zich zou moeten verwonderen!

Christus onze voorziening

Zo essentieel als het bloed voor ons lichaam is, zo onontbeerlijk is het bloed van de Here Jezus Christus voor de Gemeente, het lichaam van Christus. Het kan ook elk deel van dat lichaam bereiken, ongeacht hoe ver deze leden ook van elkaar verwijderd zijn. Zoals het bloed de stoffen voor de voeding en het leven aanvoert, en vervolgens de afvalprodukten en vergiften, welke ontstaan zijn door de stofwisseling, afvoert, zo is ook de Here Jezus Christus voor elke gelovige de enige bron van het leven, de enige steun en onderhouder van het leven, maar ook de Enige, Die ons elke dag reinigt, zodat ons leven werkelijk een eeuwig leven is, want "het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonde."

Bent u bij Jezus geweest voor reiniging?
Gewassen in 't bloed van het Lam?
Zijn uw klederen wit als de sneeuw,
Gewassen in 't bloed van het Lam?

Hier hebben wij een wonder van Goddelijke "scheikunde". In het boek Openbaring lezen we, dat Gods heiligen hun klederen wit gewassen hadden in het bloed van het Lam. Stel u dit eens voor. Wassen in bloed en wit worden. Welke kleur krijgen uw kleren als u ze wast in het bloed van een mens? Het is onmogelijk kleren schoon te krijgen in menselijk bloed. Maar Gods scheikundig laboratorium der verlossing kan al het vuil wegnemen en, wàt een wonder: het is door ze te wassen in het bloed van het Lam. Alleen Zijn

zondeloos, bovennatuurlijk bloed kan dat.

De witte bloedlichaampjes

Naast de rode cellen noemden we reeds de witte cellen. Ze worden witte cellen genoemd omdat ze er wit of bleek uitzien in vergelijking met de rode cellen. Deze witte cellen zijn iets groter dan de rode, maar veel minder in aantal. Normaal komen er ongeveer 4000 - 7000 per kubieke millimeter voor, terwijl er in diezelfde kubieke millimeter vier tot vijf miljoen rode cellen zijn. Het aantal witte cellen kan in noodgeval- len echter zeer snel toenemen. Het normale aantal van zeventuizend zouden we het parate leger in de bloedstroom kunnen noemen. Wanneer er ergens een infectie in het lichaam ontstaat en het lichaam wordt aangevallen door een vijandig leger van bacillen, wordt dit nieuws onmiddellijk doorgegeven naar het kamp, waar de witte cellen worden aangemaakt en direct zendt het orgaan, waar de witte cellen worden gemaakt, een zeer groot aantal van deze cellen uit. Deze snellen naar de plaats van de infectie. We zouden ze "de dienstplichtigen van het witte leger" in tijden van nood kunnen noemen. Het aantal witte cellen verdubbelt zich en verdrievoudigt zich daarna, want de witte cellen zijn de soldaten van het lichaam. Zij hebben de vreemde macht om bacillen te doden en ze te verslinden. Als u zich dus in de vinger prikt en er ontstaat een kleine infectie, ontdekt u spoedig een zwelling rond de wond. Dat wordt veroorzaakt door bloed, dat zo snel mogelijk deze witte soldaten naar de gevaarlijke plaats brengt.

Deze witte cellen omsingelen de plaats van de ontsteking volkomen en belegeren de bacteriën, die de last veroorzaken. Miljoenen soldaten worden gedood en worden op één plek verzameld, waar zij, wat wij gewoon zijn pus te noemen, vormen. Nu keert de strijd ten goede en de wond, die eerst rood en kwaadaardig en gezwollen was, komt tot een climax. De plek is met succes omsingeld. Tenslotte barst de roodachtige wond en het pus wordt afgevoerd.

In het pus bevinden zich dode soldaten, miljoenen witte cellen, die in de strijd voor het lichaam, hun leven gaven, samen met een ontelbaar aantal bacteriën, die door de witte cellen verteerd zijn. Als alle dode stoffen, die het pus vormen, zijn uitgedreven, komt het bloed met andere witte cellen om het slagveld te reinigen en om nieuwe weefsels op te bouwen, totdat alles is genezen en er niets dan een litteken overblijft. Het aantal soldaten, de witte cellen, is gedurende deze tijd enorm toegenomen. Nu de strijd voorbij is, keert hun aantal terug tot het normale aantal als in vreedstijd. Dit is de reden, dat de dokter een klein beetje bloed aftapt voor een bloedonderzoek, als hij denkt, dat er ergens een infectie is. Als hij twijfelt of u een blindedarmontsteking hebt, kan hij wat bloed nemen om dit te onderzoeken. Als de witte cellen sterk in aantal zijn toegenomen en de reserve-troepen aanrukken, dan is hij er vrijwel zeker van, dat er hier of daar een infectie zit.

In het licht van dit alles kunnen we de woorden van David begrijpen, toen hij zei:

"Ik loof U, omdat ik gans wonderbaar ben toebereid."

(Psalm 139:14)

Overwinning door het bloed

Wat het bloed in ons lichaam in tijden van gevaar en aanvallen van de boze doet, doet het kostbare bloed van de Here Jezus Christus voor iedere gelovige. In Openbaring 12 lezen wij:

"En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van Zijn Gezalfde; want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is nedergeworpen. En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad, tot in de dood."

(Openb. 12:10 en 11)

Zij hebben de satan door het bloed van het Lam overwonnen. Dit slaat natuurlijk in de eerste plaats op Israël in de grote verdrukking, maar het gaat ook op voor onze tijd. Satan is de aanklager van de broeders. Hij brengt beschuldigingen tegen ons in bij God. Wees er verzekerd van dat het er heel wat zijn. Als hij voor God verschijnt om ons te beschuldigen dan is er Eén, onze grote Hogepriester, het Lam van God, Die satan zal wijzen op het bloed, dat Hij voor ons vergoot. Dat is genoeg. Satan komt soms ook bij ons om ons te beschuldigen. Hij wijst op onze

zonden en tekortkomingen en hij zegt: "Ben jij een Christen? Ben jij een gelovige? Je lijkt helemaal niet op een Christen." Het gevolg is dikwijls dat wij hieronder gebukt gaan en verslagen zijn als we naar onszelf kijken en naar onze zonden. We beginnen te twijfelen aan ons behoud en vragen ons af of wij wel echt behouden zijn. Hoe kunnen we deze vijand overwinnen? Hoe zullen we deze infectie doorstaan? Er is slechts één antwoord: "Zij overwonnen hem door het bloed van het Lam." Ik zie geen goed in mijzelf, zelfs minder dan de duivel ziet. Ik heb geen hoop in mijzelf en heb geen vertrouwen in het vlees. Dan pleit ik op het bloed. Ik kijk naar Golgotha en wijs naar Hem, Die daar voor mij stierf en Zijn bloed vergoot voor mij. Dan breekt het licht door. Ik zie, dat het niet mijn goedheid is, noch de verschrikkelijke berg van mijn zonden. Het gaat om Zijn bloed. Het is als met het leger witte cellen in mijn bloed, dat de vijand in mijn lichaam verslaat. Het bloed vecht voor mij. Het bloed van Christus jaagt de vijand op de vlucht. Ik erken mijn zonde, ik ontken het niet en dan wijs ik naar de belofte:

"Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde." "Zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam."

(1 Joh. 1:9,7)

(Openbaring 12:11)

Immuun voor de zonde

Wij willen ook nog iets zeggen over een paar andere elementen in het bloed. Daarin bewegen zich namelijk niet alleen de reeds genoemde cellen en stollingsstoffen. De wetenschap heeft ontdekt, dat zich in het bloed ook antistoffen en antivergiften bevinden. Dit zijn elementen, die infectie voorkomen. De witte lichaampjes bestrijden infectie, wanneer die al geschied is, maar de antistoffen voorkomen, dat de infectie vaste voet aan wal krijgt. We begrijpen nog niet alles van deze stoffen, maar we weten wel, dat als deze stoffen er niet waren, wij spoedig het leven zouden verliezen. Het is al belangrijk, als u weet, dat deze antistoffen worden geproduceerd als er van infectie sprake is. Dat betekent, dat deze lichaampjes een bepaalde ziekte voorkomen, als de persoon deze ziekte reeds een keer eerder heeft gehad. Deze stoffen worden in grote hoeveelheden geproduceerd. Zij voorkomen, dat iemand nog eens dezelfde ziekte krijgt. Ze maken ons er immuun voor. Sommige van deze antistoffen behouden hun kracht gedurende het hele leven, zoals dit het geval is bij kinderpokken, roodvonk en dergelijke. Als u eenmaal een aanval van deze ziekten hebt gehad, zult u ze nooit terug krijgen. Anderen hebben slechts een tijdelijke werking voor immuniteit, zodat men na een bepaalde periode dezelfde ziekte weer kan krijgen. Waar we om moeten denken is dit: als het lichaam eenmaal door een ziekte is getroffen, bouwt het de immuniteit op, zodat men die ziekte niet snel terug krijgt. De immuniteit zit in het bloed.

Het bloed van Christus

Hoe meer kennis we hebben van het bloed en zijn werking, des te meer gaan wij begrijpen, waarom de Bijbel zo nadrukkelijk spreekt over het bloed van de Here Jezus. Ook als we gelovig zijn staan we nog steeds open voor de aanvallen van de wereld, het vlees en de duivel. De christen weet echter, dat als hij gezondigd heeft, hij de reiniging moet zoeken van het bloed van Christus. Ook zal hij zich inspannen om te waken voor een herhaling voor dat, wat hem deed struikelen. Hij valt niet steeds weer in dezelfde zonde, want iedere ervaring bouwt een immuniteit op tegen de zonde. Het verschil tussen de ongelovige en de gelovige is niet, dat de gelovige nooit zondigt, maar het verschil is: de gelovige HAAT zijn zonde en pleit op het bloed van Christus, terwijl de ongelovige zijn zonde liefheeft. De gelovige is als een schaap. Het kan in de modder terecht komen, maar het zal zich daar nooit op zijn plaats voelen. Het zal blaten, totdat de herder het er uit haalt en daarna zal het dier die modderige plek vermijden. De ongelovige is als een varken. Het kijkt uit naar smerige poelen en zal hevig schreeuwen, als je probeert het uit het vuil te trekken. Maar zodra het dier er uit is keert het er weer naar toe. De gelovige kan in zonde vallen, maar hij zal er nooit in blijven. Hij voelt er zich ongelukkig in. O, christen, wanhoop niet als je faalt. Onze Heer wist, toen hij kwam om voor u te sterven, hoe vaak u zou falen. Hij wist, hoe moeilijk het zou zijn om rein te blijven in deze oude, zondige wereld. Hij wist van de valkui-

len op uw weg en de bedrieglijkheid van het vlees. Toen Hij voor u stierf, vergoot Hij Zijn bloed om u te reinigen. Hij liet Johannes opschrijven:

"Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid."

(1 Joh. 1:8 en 9)

Het zal u geen goed doen uw zonden te ontkennen. Als u dat doet, misleidt u uzelf. Toch is er hoop voor u. Belijd uw zonden en het kostbare bloed van Christus zal u reinigen, net als de witte cellen in ons bloed. Stel uw vertrouwen op Hem, dat Hij u voor een nieuwe aanval van de zonde zal bewaren, net zoals de antistoffen in ons bloed ons ook immuun maken voor een herhalingsaanval van de bacteriën. Wanhoop vandaag niet, als u denkt aan uw falen, maar vlucht naar Hem, Die Zijn kostbaar bloed vergoot voor uw redding, uw reiniging en uw bewaring.

Hoofdstuk 3

"De God, Die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, Die een Heer is van hemel en aarde, woont niet in tempels met handen gemaakt, en laat Zich ook niet door mensenheden dienen, alsof Hij nog iets nodig had, daar Hij Zelf aan allen leven en adem en alles geeft. Hij heeft uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen."

(Hand. 17:24-26)

Eén zin in dit schriftgedeelte vraagt om onze speciale aandacht. Paulus zegt, dat God uit één enkele alle volken gemaakt heeft. De enige band die alle mensen onderling verbindt is de band van het bloed. De Statenvertaling heeft in vers 26: "uit één bloed". Elk ander deel van het menselijk lichaam verschilt maar heel weinig van het lichaam en het vlees van dieren, maar het bloed is totaal anders dan dat van alle andere schepselen. Alle mensen zijn van enen bloede en dat ene bloed is het bloed van vader Adam, de eerste mens en stamvader van het gehele menselijke geslacht. Het is niet Eva's bloed, dat door de aderen van de mensheid stroomt, maar Adams bloed. Daarom zegt de Bijbel ook dat het Adam was die zondigde en niet Eva en dat alle mensen de zondige natuur van Adam geërfd hebben en niet van Eva! De zonde zit ons in het bloed en wordt overgebracht in het bloed en niet in het vlees. De Bijbel zegt, dat het LEVEN in het bloed is en dat het loon dat de zonde geeft de

dood is. Wij kunnen daarom zeggen, dat de zonde het bloed van Adam aangetast heeft, zodat hij de dood moest sterven. Omdat de zonde het leven van ons afneemt - en het leven is in het bloed, kunnen wij zeggen dat de zonde ons raakt in ons bloed. Daarom is er alleen redding mogelijk door zondeloos bloed, bloed dat niet aangetast is door de zonde, bloed dat leeft en leven geeft. Alleen dat bloed geeft een werkelijke en blijvende verzoening voor de ziel. (Volgens Leviticus 17:11). Terwijl de zonde van de eerste Adam de dood bracht in het bloed van de gehele mensheid, zo deed het zuivere, zondeloze bloed van de laatste Adam verzoening voor de zonde van de wereld. "Want zonder bloedstorting is er geen vergeving". Het is het bloed, dat verzoening bewerkt voor de ziel. Het was niet Eva's zonde, die ons Gods straf bracht, hoewel Eva eerder zondigde dan Adam. Het was de zonde van Adam, die de dood voor het hele menselijke geslacht bracht. Het was ook Adams bloed, dat deze zonde en zijn gevolgen overbracht op zijn nakomelingen. Wij worden ook niet het zaad van de vrouw genoemd, nakomelingen van Eva, maar Adams nakomelingen. Er is één uitzondering in de Bijbel: de Here Jezus. Hij wordt juist niet het zaad van Adam genoemd, maar Hij wordt het zaad van Eva genoemd. Hij wordt het zaad van de vrouw genoemd, omdat Hij geboren werd uit een vrouw, zonder verwekt te zijn door een man. Hem gold niet, dat Hij met de andere mensen uit enen bloede was, - nakomeling van Adam - waarmee Hij hetzelfde zondige bloed in Zijn aderen zou hebben als de andere mensen. Neen, Hij was zaad van Eva. Hij had niet het bloed van Adam. De zonde

zat Hem dan ook niet in het bloed. Hoewel Hij een menselijk lichaam had - Hij was geboren uit een vrouw -, had Hij niet het zondige menselijke bloed van een man meegekregen. Op de betekenis van de man in verband met het bloed van het kind komen wij later nog terug. Als de Here Jezus bloed van Adam gehad zou hebben, zou de zonde en de dood Hem ook in het bloed gezeten hebben, net als bij U en mij. Maar Jezus' bloed was anders. Er was slechts één geneesmiddel voor ZONDE en dat was zondeloos bloed. Slechts Eén kon daarin voorzien, alleen de Zoon van God. Van Genesis tot Openbaring hebben wij de boodschap van het verzoenende bloed. In het Oude Testament hebben wij in type, als afschaduwing, het bloed van lammeren en geiten, die in Israël geslacht werden tijdens een bloedig ritueel. Heel lang voor het volkomen Lam van God Zelf kwam, was de Heer al bezig de wereld voor te bereiden op Zijn verzoenend sterven, door de vele typen in het Oude Testament. Zonder telkens weer herhaalde bloedstorting kon er in de tijd van het Oude Testament geen vergeving zijn. Dit bleef zo, totdat het bloed van het Lam Gods vergoten was, want de heilige wet van God eiste gerechtigheid en de dood van de zondaar. Daarom gaf God aan Mozes op de Sinaï niet alleen de twee stenen tafelen, welke spraken van Gods gerechtigheid, maar toonde Hij Mozes ook het model van de tabernakel, waarin Gods genade openbaar zou worden. De wet eiste gerechtigheid. De wet eiste volmaaktheid. De wet zei: "en de ziel die zondigt zal sterven". De wet eiste de dood van de zondaar. Maar in de tabernakeldienst werd Gods genade openbaar. Zeker, de dood werd

voltrokken als een mens gezondigd had. Maar God had bepaald dat een offerdier mocht sterven in de plaats van de zondige mens. Ontelbare offers zijn in de tabernakel gebracht voor al die zonden van de mensen. Heel het ritueel baadde in bloed. Toen God aan Israël de wet gaf, wist Hij, dat ze de wet niet konden houden en moesten sterven. Uit genade gaf Hij echter de tabernakel, het altaar en het bloed, zodat een zondig volk, dat vervloekt was door de wet, leven zou hebben door het vergoten bloed.

De Ark van het Verbond

Het belangrijkste in de tabernakel was de Ark van het Verbond. Dit was een langwerpige kist, gemaakt van acaciahout en bedekt met goud. In deze kist bevond zich een kruik met manna, de staf van Aäron die gebloeid had, en de twee stenen tafelen, de wet van God, die de dood van de Israëlieten eiste. Zij hadden die wet al gebroken, nog voordat Mozes de tafelen van de berg naar beneden gebracht had, rond het gouden kalf. Nu eiste de verbroken wet de dood. God had echter een voorziening geschonken, waardoor de schuldigen konden worden gespaard voor de dood en de straf van de wet. Die voorziening bestond uit een verzoendeksel, dat rustte boven op de ark, die de wet van God bevatte. Dit verzoendeksel was een bedekking, gemaakt van geslagen goud met twee cherubs, die de ark overschaduwden. Dit verzoendeksel deed maar eenmaal per jaar dienst, namelijk op de Grote Verzoendag, als de hogepriester bloed van het altaar had genomen en dat op het verzoendeksel van de

ark sprenkelde. Dan daalde de Here in de wolk, de Shekina, neer op de ark. Dan zag Hij de wet niet meer, maar wel het bloed op het verzoendeksel. Hiermee was aan de eis van de wet voldaan en was God verzoend. In plaats van de vloek der wet bracht het bloed zegen, want Hij had gezegd: "Als ik het bloed zie zal Ik u voorbijgaan." Er is maar één middel om aan de vloek der wet en de straf der zonde te ontkomen. Dat is het bloed. Neem het bloed weg en u houdt de dood over. Verwijder het bloed uit de Bijbel, het levende Woord Gods, en dat boek is dood, net zo dood als wanneer je het bloed aan het menselijk lichaam onttrekt. Er is slechts één plaats waar de mens een toevlucht heeft, waar hij kan schuilen en dat is onder het bloed van Christus.

De mannen van Beth-Shemes

Er is iets gebeurd in de geschiedenis van Israël, dat ons deze bijzondere waarheid duidelijk kan maken. U kunt deze geschiedenis vinden in 1 Samuel 6. In het kort komt het hier op neer: Israël was in oorlog gewikkeld met de Filistijnen. De Israëlieten hadden in bijgeloofigheid de ark met de stenen tafelen van de wet en het met bloed bedekte verzoendeksel in de strijd meegenomen. Zo hoopten ze de overwinning te behalen. In plaats daarvan werden zij verslagen en werd de ark van het verbond door de vijand als buit meegenomen. De Ark des Verbonds werd in de tempel van Dagon, de visgod der Filistijnen, gebracht. De volgende morgen lag de visgod Dagon vóór de ark. De daarop volgende

morgen gebeurde hetzelfde. De afgod was zwaar beschadigd. Toen brak er een epidemie met verschrikkelijke builen uit, die het vijandige land teisterde. Daarboven kwam er een plaag van muizen, die samen met de builen de mensen radeloos maakte. De priesters gaven de schuld aan de ark. Ze deden het voorstel de ark terug te zenden naar het land Israël. Ze deden dat met een uitgebreide ceremonie. Toen de ark in Israël terugkwam in de stad Beth-Shemes op een splinternieuwe, door twee koeien getrokken, wagen, waren de Israëlieten erg blij over die terugkeer. Enkele mensen, die ernstig bezorgd waren over de veiligheid van de ark en haar inhoud, tilden het gouden verzoendeksel op en zagen de stenen tafelen. Op dat moment rustte het verzoendeksel niet meer op de ark. Ook God zag direct de wet. Het verzoendeksel met het beschermende bloed bedekte de wet niet meer. De wet was zichtbaar geworden en schreeuwde nu om de dood van de zondaars. Dan lezen we over de droevige gevolgen:

"En Hij (God) richtte een slachting aan onder de mannen van Beth-Shemes, omdat zij de ark des Heren bekeken hadden. Hij sloeg van het volk zeventig man, vijftig op de duizend. Het volk bedreef rouw, omdat de Here zulk een grote slachting onder het volk had aangericht. En de mannen van Beth-Shemes zeiden: "Wie kan bestaan voor het aangezicht van de HERE, deze heilige God?"

(1 Sam. 6:19,20)

Volgens de rabbijnen hebben de mannen in de ark

gekeken. Zo óók zegt de Staten Vertaling, dat ze in de ark gekeken hebben. Omdat zij het verzoendeksel met het bloed, dat over de wet lag, hadden verwijderd, doodde de Here zeventig mannen van die stad. Waarom is deze geschiedenis opgeschreven? Om met nadruk te zeggen, dat er zonder bloedstorting geen vergeving is. Het bloed is de enige garantie tegen de vloek der wet en de dood, ja tegen de wraak van een heilig God. Denk hier eens een ogenblik over na. Zoveel mensen gedood door de toorn van God, omdat zij voor een kort ogenblik naar de wet gekeken hadden, terwijl er geen bedekking van bloed was. Natuurlijk is dit alles ook een beeld van Gods reddingsplan. Het wijst heen naar het ware Lam Gods, dat is de Here Jezus Christus Zelf. Alleen Zijn bloed is in staat een eeuwige verzoening over de zonde tot stand te brengen. Vergeet niet, dat het bloed op het verzoendeksel elk jaar opnieuw moest worden gesprenkeld. Ieder jaar herhaalde de hogepriester op Grote Verzoendag deze ceremonie. Het bloed van stieren, geiten en lammeren kon de zonden niet werkelijk en blijvend verzoenen. Het wees echter heen naar Hem, Die komen zou in de volheid des tijds om alle zonde weg te doen door het offer van Zich Zelf.

Gods volmaakte Lam

In de volheid der tijden zond God Zijn Zoon in de wereld om uit een vrouw geboren te worden. Aan het einde van Zijn leven vergoot Hij Zijn kostbaar, (eeuwig) bloed eens en voor altijd. Daarna was er geen offer meer nodig. Het bloed

van de offerdieren in het Oude Testament was onvolmaakt, had geen blijvende waarde en zou spoedig verdwijnen. Maar het bloed gestort op Golgotha was onvergankelijk. Het heeft blijvende waarde zegt Petrus.

"Gij weet, dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht... maar met het kostbare bloed van Christus."
(1 Petrus 1:18 en 19)

Het bloed van de Here Jezus was zondeloos bloed en dus onvergankelijk. De zonde bracht verderf en waar geen zonde is, is geen verderf. In het volgende hoofdstuk zullen wij uitleggen, hoe het kwam dat het bloed van de Here Jezus zondeloos was en hoe het kwam, dat Hij niet het bloed van Adam in Zich had. Het bloed van de Heiland dat vloeide in Gethsemane, het bloed, dat Zijn rug besmeurde toen de geselslagen Zijn rug open ploegden, het bloed dat kwam uit de wonden van de doornenkroon en uit Zijn handen en voeten, was rein bloed. Het was kostbaar bloed, zo zegt de apostel Petrus. In Handelingen 2 lezen wij dat Petrus de woorden van David uit Psalm 16 citeerde:

"Gij zult mijn ziel niet aan het dodenrijk overlaten, noch Uw heilige ontbinding doen zien."

(Hand. 2:27)

Hoewel het lichaam van de Here Jezus Christus gedurende drie dagen en drie nachten dood geweest is en in die tijd in het graf gelegen

heeft, was er geen spoor van ontbinding aan te ontdekken, want dat lichaam bevatte bloed, dat niet door de zonde bevlekt was. Van Lazarus, die één dag langer in het graf gelegen had, werd door zijn zuster gezegd, dat er reeds een lijkvlucht was. Maar het lichaam van de Here Jezus was niet aan bederf onderhevig, omdat de enige oorzaak van verontreiniging, zondig bloed, in Zijn vlees niet aanwezig was. Hoewel het bijna 2000 jaar geleden is, dat de Here Jezus op aarde leefde, is Zijn bloed nog steeds niet verdwenen. Het is er nog altijd. Ik denk, dat de Here Jezus, toen Hij als Hogepriester het hemelse heilige der heiligen binnenging, hetzelfde deed als wat de hogepriester van de Oudtestamentische tijd in het heilige der heiligen deed, en dat Hij daar in Gods tegenwoordigheid het bloed sprenkelde op het verzoendeksel in de hemel, waarvan het stoffelijk verzoendeksel en de ark in de tabernakel alleen maar afbeeldingen waren. In Hebréeën 9 lezen wij:

"Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, is door de grotere en meer volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping, (dat is de tabernakel in de hemel) en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met Zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf."

(Hebr. 9:11,12)

In de verzen 13 en 14 wordt dan gewezen op de

reinigende en heiligende werking van het bloed van Christus. Aan het einde van dit hoofdstuk worden deze dingen nogmaals gezegd:

"En ook de tabernakel en al het gereedschap van de eredienst besprengde hij (Mozes) evenzo met bloed. En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergening. Noodzakelijk moesten dus hiermee de afbeeldingen van de hemelse dingen gereinigd worden, (dat is in de aardse tabernakel) maar de hemelse dingen zelf met betere offeranden dan deze. Want Christus is niet binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in de hemel zelf, om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen; ook niet om Zichzelf dikwijls te offeren, gelijk de hogepriester jaarlijks met ander bloed dan het zijne in het heiligdom gaat, want dan had Hij dikwijls moeten lijden sinds de grondlegging der wereld; maar thans is Hij éénmaal, bij de voleinding der eeuwen, verschenen om door Zijn offer de zonde weg te doen."

(Hebr. 9:21-26)

Nadat Christus aan het kruis verzoening had gedaan, rees Hij drie dagen later uit het graf en voer Hij als Hogepriester naar de hemel, om Zijn bloed in het heilige der heiligen, waar God woont, te brengen. Dat bloed is daar nog steeds. De Heer heeft Zijn eigen bloed in het hemels heiligdom gebracht en dat was genoeg.

Het is mogelijk dat er een gouden beker in de hemel is, waarin elke druppel van dat kostbare bloed aanwezig is, even rein, machtig en nieuw als 2000 jaren geleden.

De priester in de aardse tabernakel herhaalde de sprenkeling steeds weer. Het is opmerkelijk, dat tussen alle voorwerpen in de tabernakel geen stoel werd gevonden. Wij lezen over het altaar, de tafel, de kandelaar en de ark, maar er was geen stoel in de tabernakel van Israël. Dat betekende, dat het werk van de aardse priester, die het bloed van dierlijke offers bracht, nooit klaar was. Hij kon niet gaan zitten. Zijn werk was nooit gereed. Nadat in Hebréeën 10:11 eerst geschreven is, dat de priesters van het Oude Testament dagelijks in hun dienst in de tabernakel stonden, lezen wij in het volgende vers over de grote Hogepriester Jezus Christus, dat Hij voor altijd zit aan de rechterhand van God, Van de grote Hogepriester Jezus Christus lezen we:

*"Deze echter is, na één offer voor de zonden te hebben gebracht, voor altijd gezeten aan de rechterhand van God, voorts afwach-
tende, totdat Zijn vijanden gemaakt worden tot een voetbank voor Zijn voeten. Want door één offerande heeft Hij voor altijd hen vol-
maakt, die geheiligd worden."*

(Hebr. 10:12-14)

Het bloed is gestort. Het is het onverderfelijke, eeuwige, goddelijke, zondeloze, overwinnende, kostbare bloed. Er was toen kracht in het bloed van het Lam - en dat is er nog steeds!

Door alle eeuwen heen heeft het nooit zijn kracht verloren.

O, stervend Lam, Uw kostbaar bloed
Behoudt voor eeuwig al zijn kracht.
Tot heel Uw vrijgekochte Kerk
Verlost is, vrij van zondemacht.

Er worden in de Bijbel verschillende dingen over dit bloed gezegd. "Het is kostbaar", zegt Petrus. "Het is onverderfelijk", zegt David. "Bloed is overwinnend", zegt Johannes in de Openbaring "want zij overwonnen hem (de satan) door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis". Geen wonder dat satan dit bloed haat en van alles onderneemt om onder de kracht van het bloed van Christus vandaan te komen. Zoals het was in de dagen van Israël, dat er geen vergeving is zonder het bloed, zo is het ook nu nog. Toen de mannen van Beth-Semes keken op de wet van God, terwijl ze geen bescherming genoten van het bloed, kwamen ze om. Tot op de dag van vandaag is de wet van God niet veranderd, noch het bloed. De wet is nog altijd veroorzaker van de dood. In 2 Cor. 3:7 noemt de apostel Paulus de wet zelfs "de bediening des doods". Het is nog altijd waar dat "vervloekt is een ieder, die zich niet houdt aan alles, wat geschreven is in het boek der wet, om dat te doen. (Galaten 3:10). Zij die het (namelijk de redding) van werken der wet verwachten, liggen onder de vloek. (Galaten 3:10) De wet doodt. (2 Cor. 3:6)

Alleen het bloed

God zei tot Israël en tot ons: "Als Ik het bloed zie, zal Ik aan U voorbijgaan." Hij zei niet: "Als Ik uw goede werken en goede levenswandel zie, als Ik uw medemenselijkheid en sociale bewogenheid, uw humane instelling en uw best doen om de wet na te leven zie..... Neen, het is dit: "Als Ik het bloed zie, zal Ik aan U voorbijgaan." Denkt U, dat ik te veel de nadruk leg op de betekenis van het bloed? Vergeet dan niet, dat in de Bijbel meer dan 700 keer over het bloed gesproken wordt en dat dit in de hele Bijbel geschiedt, van Genesis tot Openbaring toe. Het loflied dat in de hemel klinkt is ook niet op mensen die zo goed hun best deden en zo trouw de wet nageleefd hebben, maar op "Hem, Die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door Zijn bloed." (Openb. 1:5)

Zo lief had Hij mij,
dat Hij zond van Zijn troon,
Tot redding der wereld Zijn enige Zoon.
Hij leed en Hij stierf
en verrees van de dood,
waardoor Hij mij toegang
tot 't Vaderhuis bood.

Hoofdstuk 4

De maagdelijke geboorte

"De geboorte van Jezus Christus geschiedde aldus. Terwijl zijn moeder Maria ondertrouwd was met Jozef, bleek zij, voordat zij gingen samenwonen, zwanger te zijn uit de heilige Geest. Daar nu Jozef, haar man, rechtschapen was en haar niet in opspraak wilde brengen, was hij van zins in stilte van haar te scheiden. Toen die overweging bij hem opkwam, zie, een engel des Heren verscheen hem in de droom en zei: Jozef, zoon van David, schroom niet Maria, uw vrouw, tot u te nemen, want wat in haar verwekt is, is uit de heilige Geest."

"Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden, hetgeen de Here door de profeet gesproken heeft, toen hij zeide: Zie, de maagd zal zwanger worden en een Zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuel geven, hetgeen betekent: God met ons."

(Matt. 1:18-20,22,23)

Eigenlijk is het vreemd, dat er bij zulke duidelijke taal nog mensen zijn, die ontkennen, dat de Bijbel de maagdelijke geboorte leert. Wij begrijpen dat er mensen zijn, die niet in de Bijbel geloven, maar wij kunnen niet begrijpen, dat er mensen zijn, die zeggen dat ze de Bijbel geloven en toch beweren, dat de Bijbel de maagdelijke geboorte niet leert. De Bijbel leert heel duidelijk, dat Jezus werd verwekt in de schoot

van een Joodse vrouw door het werk van de Heilige Geest, en beslist niet door medewerking van een man. De Bijbel leert dit zo duidelijk, dat er voor de gelovige geen twijfel aan bestaat.

Jezus was zondeloos

De Bijbel leert bovendien, dat Jezus een mens was zonder zonde. Terwijl alle mensen van Adam af tot nu toe geboren zijn met Adams zondige natuur en daarom onderworpen aan de vloek en de eeuwige dood, was de mens Jezus zonder zonde en daarom niet onderworpen aan de dood. Hij stierf pas, toen Hij de zonden van anderen op Zich nam en Zijn leven voor hen gaf. Hoewel Jezus naar het lichaam van Adams geslacht was, had Hij toch Adams zondige natuur niet geërfd. Hij was vlees van Adams vlees, maar Hij was niet uit enen bloede met Adam - er was geen bloedverwantschap. Dit maakt ons duidelijk, dat de zonde niet overgebracht wordt door het vlees, maar door het bloed. Hoewel Jezus, voor zover dit het vlees betrof, uit het "zaad van David" was, kon Hem dit niet tot een zondaar maken. God heeft uit één bloed alle volken van de aarde gemaakt. De erfelijkheid van de zonde wordt overgebracht door het bloed en niet door het vlees. Hoewel Jezus een menselijk lichaam en menselijk vlees had, had Hij geen deel aan de zonden van de mens. Hij was zonder zonde, omdat Hij kostbaar bloed had, dat niet door de zonde aangetast was; bloed waarin Zijn zondeloze ziel was. (Volgens Lev. 17:11). Hij was niet uit enen bloede met de mensen. Zo heeft God op een

erfelijkheid

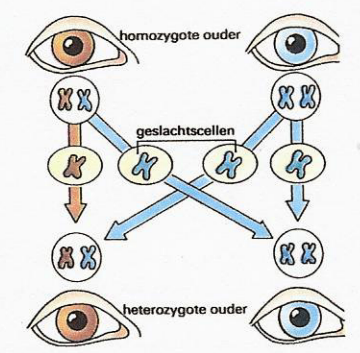
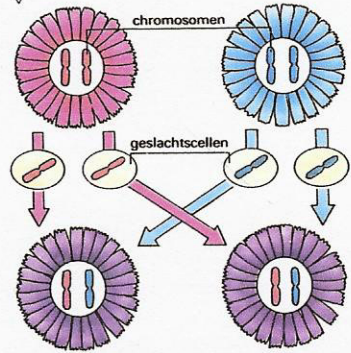
Dit dier is een kruising, een nakomeling van een zebra en een paard (een zebroïde) en vertoont o.m. de karakteristieke zebrastreping op een bruine vacht. Wel zijn zebroiden, muilieren e.d. onvruchtbaar, zodat men de ouders niet tot dezelfde biologische soort

rekent. Paard, zebra en ezel zijn sterk verwant; een paard en een koe zijn zo verschillend dat zij nooit nakomelingen krijgen.

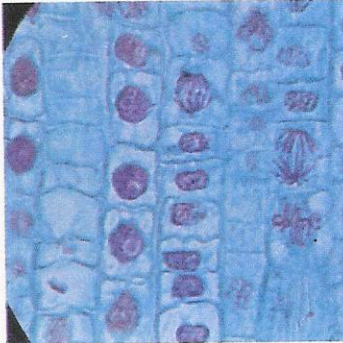

Kruist men rode bloemen met blauwe van dezelfde soort, dan ontstaan daaruit soms paarse bloemen. Rode bloemen dragen dan per cel twee chromosomen die de eigenschap rood veroorzaken, blauwe bloemen twee voor eigenschap blauw. Hun geslachtscellen hebben ieder maar één blauw en één rood veroorzakend

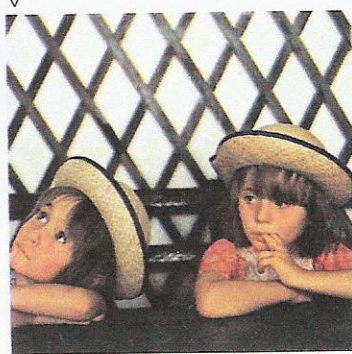
chromosoom en de bloem kan dan een tussenkleur aannemen. Meestal zijn twee van zulke chromosomen niet gelijkwaardig. Het chromosoom voor bruine ogen is bijv. dominant, dat voor blauwe ogen recessief. Een persoon met bruine ogen kan chromosomen voor blauw en bruin dragen.

Aan eeniige tweelingen kan men beter dan aan wat ook de invloed van erfelijke eigenschappen nagaan. Zij krijgen immers precies hetzelfde erfelijke materiaal mee en als ze dezelfde opvoeding krijgen en ook nog hetzelfde gekleed worden, kunnen ze als twee druppels water op elkaar lijken.

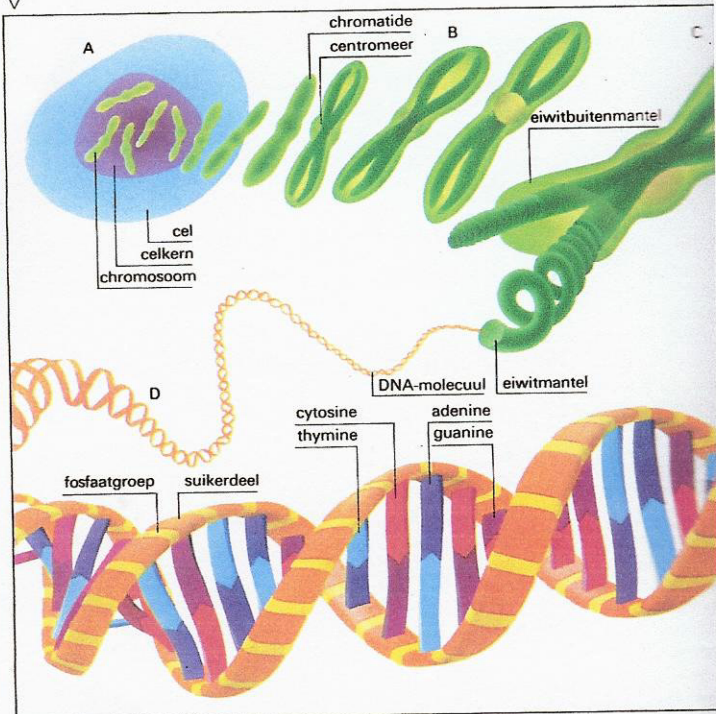
In jonge, zich snel delende plantweefsels kan men zeer goed de verschillende fasen van het celdelingsproces waarnemen. In het midden van de coupe is duidelijk te zien dat de chromosomen naar de beide uiteinden van de cel gaan.

Lees ook: aangeboren en erfelijke ziekten 186-187
cel, weefsel en orgaan 86-87
ongeboren kind 1 30-31
ongeboren kind 2 32-33

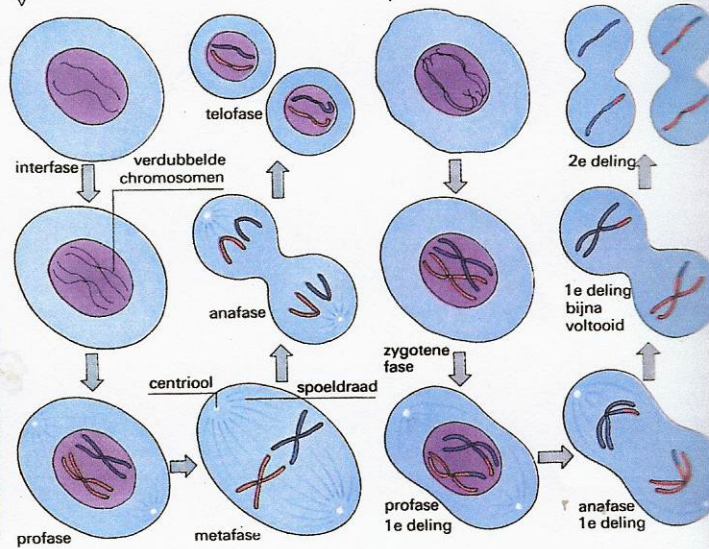
De chromosomen liggen in de celkern (A). In het begin van een celdeling splitst elk chromosoom zich in twee chromatiden, verbonden door een centromeer (B). Een chromosoom (C) bestaat voornamelijk uit eiwitmantels, waarin DNA-moleculen liggen. Ieder DNA-molecule (D) omvat twee spiralen van suikermoleculen, die

d.m.v. fosfaatgroepen tot een streng gekoppeld zijn. De beide spiralen zijn verbonden door stikstofbasen aan de suikermoleculen, namelijk adenine, thymine, guanine en cytosine. Thymine kan alleen hechten aan adenine, guanine alleen aan cytosine.

De normale celdeling (mitose) vindt plaats na een verdubbeling van het chromosomaal. Deze worden pas zichtbaar in de profase, in de metafase rangschikken zij zich in het celmidden om langs de spoelraden in de richting van de centriolen uiteen te gaan. Daarna snoert de cel in (anafase).

De reductiedeling of meiose omvat twee achtereenvolgende delingen, zodat iedere cel nog maar het halve aantal chromosomen bevat. Bovendien vindt tijdens de zygotene fase uitwisseling van delen van de chromosomen plaats, zodat alle cellen een verschillende erfelijke inhoud hebben.

wondere manier bewerkt, dat Jezus naar het vlees volkomen mens was en toch niet het zondige bloed van een zondige mens had. Dat was het gevolg van de maagdelijke geboorte.

De oorsprong van het bloed

Men weet nu met zekerheid, dat het bloed, dat door de aderen van een ongebooren baby stroomt, niet afkomstig is van de moeder, maar in het lichaam van de vrucht zelf geproduceerd wordt, nadat de eicel in aanraking gekomen is met het mannelijk sperma. Een niet-bevrucht ei kan nooit bloed voortbrengen, omdat het vrouwelijke ei de essentiële delen voor de productie van bloed mist. Alleen nadat het mannelijk element het ei is binnengedrongen, kan het bloed zich ontwikkelen. Eenvoudig gezegd is het als volgt: Denkt U eens aan het ei van een kip. Zo'n onbevrucht ei is net als het ei van een vrouw, alleen van een veel grotere omvang dan het menselijk ei. U kunt proberen zo'n niet bevrucht ei te laten uitbroeden, het zal U niet lukken. Het ontwikkelt zich niet tot een kuiken. Het zal verrotten. Wordt zo'n ei door het sperma van de haan bevrucht en vervolgens uitgebreed, dan blijkt, dat er leven zit in dat ei. Na een paar uren is die ontwikkeling al waarneembaar. In een betrekkelijk korte tijd komen er rode strepen in het ei, die op de aanwezigheid van bloed duiden. Dit gebeurt nooit en zal nooit gebeuren, tenzij het mannelijke sperma zich heeft verenigd met het vrouwelijke ei. Het mannelijk element heeft leven toegevoegd aan het ei. Leven zit in het bloed overeenkomstig de

Schrift. Want Mozes zegt:

"Want de ziel (Engels: het leven) van het vlees is in het bloed."

(Lev. 17:11)

"Want, wat de ziel (Engels: het leven) van alle vlees betreft, het bloed ervan is zijn ziel."

(Lev. 17:14)

Omdat er geen leven in het ei is, totdat het mannelijk sperma zich ermee verenigt, en het leven in het bloed is, volgt hieruit, dat het mannelijk sperma de bron van het leven is, de zetel van het leven. Denk hier eens goed over na.

Geen bloed van de moeder

Om deze reden is het onnodig, dat ook maar een enkele druppel bloed gegeven wordt aan het embryo in de moeder om zich te kunnen ontwikkelen. Dit is een wetenschappelijk gegeven. De moeder brengt de foetus voort met de voedzame elementen voor de opbouw van dat kleine lichaampje in de verborgenheid van haar schoot. Maar al het bloed in dat kleine lichaampje wordt alleen door de bijdrage van de vader in het embryo gevormd. Vanaf het ogenblik der conceptie tot de geboorte van het kind komt geen enkele druppel bloed van de moeder in het lichaam van het kind. De placenta, die massa tijdelijk weefsel, beter bekend als de nageboorte, vormt de verbinding tussen moeder en kind. Deze nageboorte is zo geconstrueerd, dat, hoewel al-

le oplosbare en voedzame bestanddelen, zoals proteïne, vet, koolhydraten, zouten, mineralen en zelfs antistoffen van de moeder naar het kind worden vervoerd, en de afvalproducten van de stofwisseling van het kind worden teruggevoerd naar de circulatie van de moeder, er nooit bloed van moeder naar kind, of van kind naar moeder vloeit. Al het bloed, dat in het kind is, wordt geproduceerd in het kind zelf, als een resultaat van het mannelijk sperma in de eicel. De moeder zelf produceert in 't geheel geen bloed voor het kind.

Wat de wetenschap zegt

Terwille van enkele sceptici, die deze dingen betwijfelen, het volgende. Er zijn tegenwoordig zoveel boeken beschikbaar waarin medische zaken behandeld worden, dat U zelf een en ander moet kunnen nalezen. Bij het bestuderen van deze dingen, let U dan op de volgende feiten:

Als de bloedcirculatie in het ongeboren kind op gang komt, dan is deze bloedcirculatie absoluut gescheiden van de bloedcirculatie van de moeder. Het kind krijgt niet het bloed van de moeder, maar heeft zijn eigen bloed. Het bloed van het kind komt zelfs niet in aanraking met het bloed van de moeder. Er komt geen druppel bloed van de moeder in de bloedvaten van haar kind, noch andersom. Het kind heeft zijn eigen bloed. Vandaar dat het kind ook niet dezelfde bloedgroep behoeft te hebben als de moeder heeft. Dat zou wel het geval moeten zijn, als beiden hetzelfde bloed hadden. Nu heeft het kind ook zijn eigen bloedgroep, welke bepaald wordt door

de vader.

Gods wondervolle voorziening

Hoe wonderlijk heeft God de maagdelijke geboorte voorbereid. Toen Hij de vrouw schiep, maakte Hij haar zó, dat haar bloed nooit kon overgaan op haar kind. Dat bloed is het gevolg van het aandeel van haar man. Adam was het hoofd van het gehele menselijke geslacht en het is zijn bloed, dat Adams zonde overbrengt. God maakte het echter mogelijk, dat er eens Iemand geboren zou worden als Zoon van Adam, zonder dat Hij de zondige natuur van Adam zou bezitten. Hij zou niet van Adams bloed zijn. Dit is de wetenschappelijke, biologische reden voor de zondeloosheid van de Here Jezus.

Sommigen hebben geprobeerd om de volgende vraag te beantwoorden: "Hoe kon Hij zondeloos zijn en toch geboren uit een zondige vrouw?" Daarop heeft men Maria gemaakt tot de "onbevleete maagd". Dat is echter geen Bijbels antwoord op de vraag, hoe het kwam, dat Jezus zondeloos was: het heeft te maken met de man. Dit is niet alleen een wetenschappelijk feit, maar het wordt geleerd door de Schrift:

"Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen."

(Hebr. 2:14)

Wij lezen hier, dat de kinderen deel hebben aan het VLEES en het BLOED van hun ouders. En als er dan gesproken wordt over Jezus, dan staat

er, dat ook Hij op dezelfde wijze deel heeft aan hetzelfde. Het woord "deel hebben", komt twee keer voor in dit vers: Er is sprake van kinderen die deel hebben aan vlees en bloed van hun ouders. Er is ook sprake van Christus' deel hebben aan hetzelfde. Als over Christus' deel hebben gesproken wordt, wordt een ander woord gebruikt dan over het deelhebben van de mensenkinderen. Als over het deel hebben van de kinderen aan het vlees en bloed van hun ouders gesproken wordt, staat hier het Griekse woord KOINOONEOO, wat betekent: "tenvolle deel hebben aan". Het wil dus zeggen, dat mensenkinderen tenvolle deel hebben aan het vlees en bloed van hun ouders. Als er echter over Christus' deel hebben gesproken wordt, staat hier het Griekse woord METECHOO. Dit woord betekent: "gedeeltelijk deel hebben aan iets, maar niet aan alles". Het is een gedeeltelijk deel hebben aan iets dat niet van je is. De kinderen hebben deel aan het vlees en bloed van Adam, terwijl Christus hieraan slechts gedeeltelijk deel heeft; wel aan zijn vlees, zijn lichaam dus, maar niet aan Adams bloed. Het bloed in Hem was er door een wonder Gods. Jezus was een volmaakt mens naar het vlees. Hij was uit het geslacht van David naar het vlees, maar Zijn bloed was van goddelijke oorsprong. Bij de schepping van Adam was het lichaam gemaakt uit aardse materie. Maar God blies de adem in zijn neusgaten, de adem des levens. Omdat leven is in het bloed had dit ook te maken met het bloed van Adam. Dat bloed werd door de zonde echter bedorven. De hele mensheid werd hierin betrokken. In de laatste Adam, de Here Jezus, was nieuw, goddelijk en

zondeloos bloed in een lichaam, dat naar zijn afkomst bij Adam hoorde, maar het bloed was van goddelijke oorsprong.

Goddelijk bloed

De maagdelijke geboorte was in feite het verwekt worden uit de Heilige Geest. Maria schonk de Here Jezus een lichaam. Naar het vlees was Hij uit het geslacht van David. Maar de Heilige Geest schonk de Here Jezus Zijn bloed. Het was zondeloos bloed. Het was goddelijk bloed. Het is kostbaar bloed. Niemand anders heeft ooit dit bloed gehad.

Onschuldig bloed

"Ik heb onschuldig bloed verraden", zei Judas tegen de overpriesters en de oudsten. Zie Mattheus 27:4. Onze Heer was onschuldig. Hij was ons in alle dingen gelijk, uitgezonderd de zonde. Het is opmerkelijk dat Judas hier spreekt over het bloed van de Here Jezus. Omdat Zijn bloed zondeloos was, is het

Onverderfelijk bloed

De zonde heeft het menselijke bloed vergankelijk gemaakt. Spoedig na onze dood begint het verderf in ons lichaam en het vangt aan bij het bloed. Dat is de oorzaak, waarom vlees, dat voor consumptie gebruikt gaat worden, ontdaan moet worden van het bloed. Dit is ook de reden, dat als iemand gebalsemd wordt, men begint met de vloeistof, die daarvoor gebruikt wordt, in

het bloed te brengen. David zegt, dat Jezus' lichaam geen verderf zou zien. Hoewel Hij drie dagen en drie nachten dood was, bedierf Zijn lichaam niet. Omdat Hij zondeloos was, kon men Hem eigenlijk niet ter dood brengen, maar Hij legde Zijn leven vrijwillig af, om het later weer op te nemen. Hij stond uit eigen kracht weer op, omdat de dood geen recht meer op Hem had, uitgezonderd het recht van de zonden van anderen, en voor die zonden van de mensen droeg Hij de straf, toen Hij Zijn leven gaf aan Golgotha's kruis.

Hoofdstuk 5

Bloed is heilig

*"Alleen vlees met zijn ziel, (Engels: met het leven), zijn bloed, zult gij niet eten."
(Gen. 9:4)*

Direct na de zondvloed van Noach was dit het eerste gebod dat God aan de mens gaf. Vóór de zondvloed waren de zonden van de mensen zó verschrikkelijk, dat er voor God nog maar één mogelijkheid overbleef: om enkele rechtvaardigen te kunnen redden en hen ervoor te behoeden dat ze meegezogen zouden worden in de afval van de anderen, moest Hij al die anderen vernietigen. Anders zouden op een gegeven moment alle mensen op aarde verdorven zijn en zou God niemand meer kunnen sparen. De vloed, die God toen zond, vernietigde alle mensen, met uitzondering van één gezin, dat genade bij God had gevonden. De Bijbel zegt, dat "Noach onder zijn tijdgenoten een rechtvaardig en onberispelijk man was". (Gen. 6:9). Met dit nieuwe gezin op de gereinigde en vernieuwde aarde begon de Here een nieuw hoofdstuk in de geschiedenis der mensheid. Direct nadat Noach en de zijnen van God toestemming hadden gekregen om de ark te verlaten, gaf God enkele duidelijke geboden, opdat de mens niet opnieuw door een oordeel van God getroffen zou worden. Het voornaamste gebod was: Eet geen bloed! "Vlees met zijn ziel, met het leven, het bloed dus, zult gij niet eten". (Gen. 9:4). "EET GEEN BLOED", zegt God tot de

mens, als hij weer voet op de vernieuwde aarde zet. Het is best mogelijk, dat de zondvloed mede gekomen is als het gevolg van het veronachtzamen van de "heiligheid van bloed". Wij weten, dat de aarde vervuld was met geweld en dat de eerste openlijke zonde, die gepleegd werd na de zondeval in het paradijs, het vergieten van Abels bloed was. Dit bloed schreeuwde tot God om wraak, zo zegt Genesis 4:10. Als dat onschuldige bloed om wraak riep vóór en in de tijd van de zondvloed, zal God dan ook niet het bloed van hen, die vandaag sterven wreken? Omdat het geweld nog steeds een onbetwistbaar element van onze samenleving is, kunnen wij hier ook denken aan de woorden van de Here Jezus, die zei:

"En gelijk het geschiedde in de dagen van Noach, zó zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen."

(Luc. 17:26)

Spoedig komt Hij terug om een einde te maken aan de terreur op aarde en om de wereld te reinigen door het oordeel van de grote verdrukking, waar de zondvloed een type van was. Dan zal Hij Zijn koninkrijk van vrede brengen op een totaal vernieuwde en gereinigde aarde.

Bloed is geheiligd

Omdat het leven in het bloed is en niet in het vlees van Gods schepselen, stond Hij de mens toe vlees te eten, maar het moest zonder bloed zijn. God vindt dit zeer belangrijk. Toen Hij de spijswetten en de ceremoniële wetten aan

Israël gaf, herhaalde Hij het verbod uit Genesis 9:4.

"Ook zult gij in al uw woonplaatsen in het geheel geen bloed eten, van gevogelte noch van vee. Alwie enig bloed eet, die zal uit zijn volksgenoten uitgeroeid worden."

(Lev. 7:26 en 27)

Ditzelfde wordt in wijder verband herhaald in Leviticus 17. God zegt: Je zondigt als je, op welke manier dan ook, bloed eet. Zo ernstig was deze zonde, dat de overtreder gedood moest worden. Vlees, dat niet volledig ontdaan was van het bloed, was ongeschikt als voedsel, net als het verstikte vlees van dieren, die door verstikking om het leven waren gekomen, waarbij hun bloed bij het sterven dus niet naar de aarde teruggevloeid was. Bij dieren, die door verstikking gedood zijn, is dus geen rekening gehouden met de in de Bijbel genoemde heiligheid van het bloed. De orthodoxe Joden leven dit verbod trouw na. Zij eten alleen Kosher vlees, dat is vlees, waarin geen bloed is en waarbij het dier geslacht is overeenkomstig de wet. Elke koshere slagerij en elk stuk kosher voedsel is een teken van de heiligheid van het bloed.

Wij zijn onder de genade

Nu zal iemand zeggen: "Wij zijn geen Joden, wij leven niet onder de wet, maar wij zijn onder de genade en dat bevel werd aan de Joden gegeven onder de wet". Deze opmerking legt weinig gewicht in de schaal. De eerste keer namelijk, dat

God dit bevel gaf, was ook niet aan Joden (want die bestonden nog niet), maar aan Noach, en Noach was niet onder de wet, want ook de wet was nog niet gegeven. Noach leefde meer dan duizend jaar voordat de wet aan Mozes op de berg Sinaï werd gegeven. Trouwens, nadat de wet in Christus vervuld was en de tijd der genade was begonnen, zei God tot de christenen, dat de regel: "EET GEEN BLOED" nog steeds van kracht was. In het 15e hoofdstuk van het boek Handelingen hebben we een verslag van de eerste kerkvergadering te Jeruzalem. Op deze vergadering kwam een zeer dringende kwestie ter sprake, nadat Paulus en Barnabas verslag hadden uitgebracht van hun evangelie-arbeid onder de heidenen. Wat was er aan de hand? De Joodse leden van die eerste gemeente stonden er op, dat de heidense gelovigen besneden moesten worden en dat zij de wet moesten houden. Zij moesten eerst tot het Jodendom toetreden, voordat zij konden delen in de zegeningen, welke de Messias van Israël schonk. Anderen, zoals Paulus en Barnabas, meenden, dat heidenen niet tot het Jodendom behoeften toe te treden en toch de zegeningen van de Here Jezus zouden erven. De meningen waren zeer verdeeld. Er ontstond zelfs verbittering tussen beide groepen. Toen werd besloten in Jeruzalem een bijeenkomst te organiseren om over dit belangrijke verschil een beslissing te nemen. Paulus en Barnabas kwamen daarvoor uit Antiochië naar Jeruzalem. Na een hevige discussie kwam men tot een besluit en dit besluit werd door middel van Judas-Barsabbas en Silas aan de broeders in Antiochië doorgegeven. (Zie Handelingen 15:22 v.v.) Het be-

sluit werd op schrift gezet en luidde:

"Aangezien wij gehoord hebben, dat enigen uit ons midden u met hun woorden hebben verontrust, uw zielen in verwarring brengende, (zij zeiden immers dat de gelovige heidenen besneden moesten worden en de wet moesten houden), hoewel wij hun niets geboden hadden....."

(Hand. 15:24)

Let vooral op de zin: "Hoewel wij hun niets geboden hadden". Zij ontkenden, dat zij ooit geleerd hadden, dat de gelovigen uit de heidenen onder de wet waren en dat zij ook besneden moesten worden. Negentienhonderd jaar later wordt de gemeente van Jezus Christus nog steeds lastig gevallen door deze wettische mensen, die van de kerk het geestelijk Israël willen maken en van ons allemaal Joden. Maar de apostelen zeiden: "Neen, jullie zijn niet onder de wet, maar onder de genade". De christen houdt de wet niet omdat hij dit MOET, maar hij dient God omdat hij dankbaar is voor de bevrijding van de wet. Let nu op de verdere instructies die de apostelen gaven:

"Want het heeft de Heilige Geest en ons goed gedacht, u verder geen last op te leggen dan dit noodzakelijke: onthouding van hetgeen de afgoden geofferd is, van bloed, van het verstikte en van hoererij."

(Hand. 15:28,29)

Hoewel zij niet onder de wet waren, moesten zij

zich onthouden van het eten van bloed. Niet omdat zij onder de wet waren, maar vanwege de heiligheid van het bloed, dat het leven is van alle vlees. Dit bevel gaf God aan Noach duizend jaar voordat er een wet was. Het had rechtskracht gedurende de tijd vóór de wet en de tijd van de wet, maar ook nadat de wet door de Here Jezus vervuld was. Dit gebod is nog steeds van kracht.

Waarom nu geen bloed?

Gods geboden geven nooit aanleiding om een compromis te sluiten. Zij zijn altijd logisch en redelijk. Er kunnen verschillende redenen genoemd worden, waarom mensen geen bloed willen eten, zoals gezondheid en hygiëne. In de Bijbel lezen wij echter twee redenen, die voor ons als gelovigen doorslaggevend zijn. Ten eerste: het leven is in het bloed en LEVEN is heilig. Het was een bijzonder geschenk van God en het resultaat van Zijn eigen adem. Mozes vertelt ons dit:

"De Here God formeerde de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; also werd de mens tot een levend wezen."

(Gen. 2:7)

Bijbels bezien willen wij het als volgt stellen. Omdat het leven in het bloed is, is alle vlees levenloos zonder bloed. Toen God Adam uit het stof van de aardbodem geformeerd had, lag daar een lichaam zonder leven. Pas toen God de le-

vensadem in zijn neus blies, leefde hij en werd hij "een levende ziel", zoals de Staten Vertaling het zegt. Omdat het leven in het bloed is, had dit ook te maken met het bloed van Adam. God blies in hem de adem van het leven en hij was levend, bezield. Adams lichaam was uit de aarde, maar het leven in zijn bloed kwam van God. God eist, dat wij voor dat feit eerbied zullen hebben. Bloed eten is daarom een belediging voor het leven, want het leven komt van God; het leven is in het bloed.

Het kostbare bloed

Er is nog een tweede en belangrijker reden. Het bloed was de enige prijs om de verlossing tot stand te brengen. Toen de mens zondigde, stierf hij in feite en gebeurde er iets met zijn bloed, want "het leven is in het bloed". In plaats van onverderfelijk en daarom onsterfelijk bloed, kwam Adams bloed onder de macht van de zonde. Hij werd aan de dood onderworpen. Om deze dode zondaar te verlossen moest nieuw leven aan hem worden gegeven. Het enige middel tegen de dood is het leven. Het leven is in het bloed en dus moest bloed, dat zondeloos en onverderfelijk is, als redmiddel komen. Maar niemand van Adams geslacht kon dat bloed geven. Want in Adam "stierven allen". Allen hebben gezondigd en schieten te kort. Ook de engelen konden dat bloed niet verschaffen, want zij zijn hemelse wezens en hebben geen menselijk vlees of bloed. Er was slechts Eén, Die voor dat bloed kon zorgen: de Zoon van God, die uit een maagd geboren werd, met een menselijk lichaam, maar met zon-

deloos, bovennatuurlijk bloed, door het werk van de Heilige Geest. In een vorig hoofdstuk toonden wij aan, dat elke druppel bloed in het lichaam van een kind een bijdrage is van de vader, terwijl de moeder zorgde voor alle vlees van dat kleine lichaampje. Jezus' lichaam was van Maria, Zijn bloed was van de Heilige Geest. Dit zondeloze, bovennatuurlijke bloed was de enige prijs voor de verlossing, die God kon accepteren zonder Zijn heilige natuur geweld aan te doen. De dood kan alleen uitgebannen worden door leven. Alleen Jezus' bloed kon redding brengen.

Bloedtransfusie

In onze tijd horen wij veel over bloedtransfusie. Hierdoor zijn veel levens gered. In gevallen van bloedingen en verschillende ziekten wordt bloed van gezonde mensen in de aderen van zieken gebracht en moet de dood zijn prooi loslaten. Geestelijk bezien zou je kunnen zeggen, dat door een hemelse "bloedtransfusie" de dood ons moest loslaten en wij het leven kregen door het bloed van onze Redder: de Here Jezus. Dit geschiedde toen wij gingen geloven in onze Heiland.

Bloedbanken

Ook horen we in onze dagen veel over bloedbanken. Deze naam betekent, dat men ergens een voorraad bloed, genomen van gezonde mensen, in bewaring heeft om dat bloed in de toekomst te gebruiken voor zieke mensen. Door het toevoegen

van bepaalde conserveringsmiddelen kan men bloed in steriele containers een tijd lang bewaren. Deze bewaring ontnemt het bloed zijn kracht niet, zodat het later gebruikt kan worden. Men vraagt mensen om naar het ziekenhuis of laboratorium te komen om bloed af te staan. Dit bloed wordt dan behandeld en opgeborgen. Met dit bloed heeft men een ruime voorraad voor noodgevallen. Hoe wondervol is deze vinding door de wetenschap. Nu kunt U uw bloed geven om het leven te redden van iemand, die U niet eens kent, en men kan het bloed een maand later nog gebruiken.

Gods bloedbank

Maar miljoenen malen groter is het wonder, dat God deed, negentien eeuwen geleden. Toen was er Eén, Die al Zijn zondeloze bloed gaf aan het kruis van Golgotha. Daar werd een "bloedbank" geopend waarin het bloed van de Here Jezus bewaard werd. Het is geschikt voor ieder mens en het is beschikbaar voor allen, die zich willen onderwerpen aan de "bloedtransfusie" van de Heilige Geest. Alles wat U ervoor moet doen is te geloven.

Wij moeten chemische producten aan het bloed, dat naar de bloedbank gaat, toevoegen om het te kunnen bewaren en dan verslechterd het toch op den duur. Maar er behoeven geen conserveringsmiddelen toegevoegd te worden aan het kostbaar bloed van de Here Jezus, want het is onverderfelijk en zondeloos bloed. Niet één druppel van dat bloed ging verloren of is verspild.

DE BETEKENIS VAN HET BLOED

Als arts en prediker van het evangelie neemt dr. M.R. de Haan ons mee in een studie over de functies en de betekenis van het bloed. Nadat hij eerst uiteenzet wat de betekenis is van het bloed in het menselijk lichaam, past hij dit alles toe op de Here Jezus en Zijn bloed.

In deze brochure wil dr. De Haan ons laten zien wat de betekenis is van de vader bij het bloed van zijn kind en wijst hij op het unieke van de Here Jezus, die wel een aardse moeder had maar geen aardse vader en laat hij zien, wat dit alles met bloed te maken heeft.

Tevens trekt hij een lijn van wat het bloed in het menselijk lichaam doet naar wat het bloed van de Here Jezus voor ons gedaan heeft. Als u dit leest, zult u bepaalde teksten beter begrijpen, zoals de tekst die zegt, dat het leven in het bloed is.

Als u een lijst van al onze uitgaven wilt hebben, schrijf ons dan, bel ons op of zend een e-mail.

Bron: Stichting Het Licht des Levens